

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Balogh János polgármester-jelölt.

I.

Lapunk más helyén részletes tudósítást hozunk arról az értekezlet-ről, mely a város túl a kurcai tanácskozó-termében, az általános tisztújítással szemben követendő eljárás tárgyában, a f. hó 20 án délután tartott, mikor az ott jelenvolt képviselők egyhangúlag Balogh Jánost jelölték a polgármesteri állásra és küldöttséget menesztettek hozzá, mely őt a jelöltség elfogadására felkérte.

A küldöttség tagjai túlnyomóan ellenzéki, vagy hogy jól distingváljunk, politikailag ellenzéki, tehát függetlenségi 48-as párti városi képviselők voltak, akiknek van erkölcsi bátorságuk szembeszállni a város által kiktartott „Szentesi Lap” Pintér Gyulának a száraz mennyköveivel.

Balogh János a jelöltséget elfogadta; pályáznai fog tehát a polgármesteri állásra és így tényleg mint polgármester-jelölttel kell vele számolnunk.

Amikor ezt tesszük, szembe találjuk magunkat azzal a váddal, hogy: miért helyesljük ma a Balogh János polgármester-jelöltséget, mikor 4 évvel ezelőtt mindent elkövettünk éppen a polgármesterré megválasztása ellenében?

Nem szokásunk kitérni semmi vád elől, de nyíltan, leplezetlenül adjuk meg az ilyenekre mindég a választ és ezzel a nyíltsággal felelünk meg a most felénk hangzó vád kérdésére is.

Igenis küzdöttünk 4 év előtt a Balogh János polgármesterré választása ellen, nem az ő politikai pártállása miatt, mert hiszen ő akkor politikailag még velünk egy táborba tartozónak vallotta magát; — hanem azért, mert az akkori viszonyok közt nem tartottuk őt erre az állásra alkalmasnak.

Nem közigazgatási tudását vontuk kétségbe, nem bizalmatlankodtunk tisztakezűsége iránt sem, mert hiszen a szükséges közigazgatási tudást mint városi és megyei tisztviselő eléggé megszerezte magának, tisztakezűsége pedig, polgármester korában, szinte közmondásos volt.

E tekintetben tehát semmi kifogást nem támaszhattunk ellene, hanem igen alapos okunk volt akkor

bizalmatlansággal viseltetni iránta azért, mert veszedelmes barátságban volt a demagógiával, melytől — legszentebb meggyőződésünk szerint — soha e város összpolgárságára semmi jó, de mindég és mindenben csak átok és veszedelem járulhat.

Nem kell cifra szavakat, hangzatos frázisokat keresnünk, megmondhatjuk magyarul, egyenesen, hogy nekünk nem tetszett a Balogh János akkori meleg barátkozása Sima Ferencel és a demagóg vezér közvetlen környezetéhez tartozónak ismervén őt, nem tarthatuk részünkről alkalmasnak a polgármester-jelöltségre.

Azt hisszük — ez a nyíltságunk nem igen szorul magyarázatra. De — mert bizonyosak vagyunk a felől is, hogy ezt a kiktartott ujság kiktartóinak igyekszik majd ellenünk olyan szellemben, mintha mi pusztán a Sima Ferenc egyéniségére törnénk, vagy ahogy ott a kiktartóknál magukat kifejezni szeretik a nagyobb hatás kedviért, — mintha mi a Sima Ferenc erkölcsi és anyagi tönkretételére törnénk: hát mégis kell némi magyarázatot fűznünk a fenti nyílt kijelentésünkhöz.

Nekünk — ezt határozottan állíthatjuk — semmi közünk sem a Sima Ferenc anyagi, sem az erkölcsi állapotához. Miattunk felvetheti a nagy vagyon és úszhat annyi erkölcsben, amennyiben csak nem röstel: nem irigyeljük, babéraitra nem vágyakozunk.

De azon a téren nagyon is szomorú példák mutatkoznak Szentesen, hogy akik az ő hiveiül szegődtek — a néhány százjas kivételével, kik ebből élődnek is, — a többi, hosszabb-rövidebb idő alatt úgy anyagilag tönre ment, mint erkölcsileg lesilányult — a közerkölcs tekintetében.

És ez természetes is. A demagógia nem melegágya a közerkölcsnek, sőt megölője annak; mert hatalmi túltengésében nem lehet válogató az eszközökben, melyek segítségével magának az uralkodást biztosítsa.

Sima Ferenc görcsösen ragaszkodik ahoz az uralkodáshoz; nem vesszük neki ezt rossz néven, mert hiszen ő a demagóg uralomból táplálkozik, tehát a saját lételéért küzd. De viszont tőlünk se veheti senki — csak az elvakult pártzenvedély rossz néven azt, ha a legnagyobb bizalmatlansággal vagyunk minden iránt, ami e demagógiából fakad és aki a Sima Ferenc uszályhordozójául szegődni látszik.

Ma e részben Balogh Jánosra nézve változott a helyzet. Ma ő politikailag a függetlenségi 48-as párt Kossuth-frakciójának a hive testestől-lektestől. Politikailag elkülönülünk tőle, nem vagyunk egy párton, de ez nem teheti őt ellenségünké, amint hogy mi sem politikai nézeteltérés miatt fordulunk el megvetéssel a demagógiától.

De Szentes város közkormányzatának, közigazgatásának ügye nem politikai kérdés és politikailag éretlen, vagy közönséges hitvány népámitó az, aki ezt annak tekinti és hirdeti.

És e közigazgatás javításának keresztülvitelére becsületesen, elvtagadás nélkül egyesülhetnek minden ellentétes politikai párton levők, sőt az ilyen egyesülés, erre a célra, kötelessége is minden tisztességes, becsületes városi polgárnak, aki elég érett eszű ahhoz, hogy megkülönböztetni tudja a helyi érdeket az országos politikai érdektől.

És ma e részben meg kell bízunk Balogh Jánosban, mert megmutatta tényleg azt, hogy nem vak, engedelmes rabszolgája a demagógiának, hanem a maga lábán járn tud és akaró, a maga eszével gondolkozó független férfiú, aki még a népszerű, de üres frázisok kedviért se hajhász olcsó dicsőséget.

A város közérdekéből sajnáljuk, hogy ilyennek 4 év előtt nem ismertük fel és bizalmatlanok voltunk vele szemben. Ma annyival több okunk van ezt sajnálni, mert meg vagyunk most már róla győződve, hogy a meghasonlásnak közte és a demagóg főkolompos közt szükségképpen be kellett következnie és hogy a városnak mai eladósodottsága mindenestre elkerültetett volna esetleges polgármestersége által.

Hát mi ezekben leplezetlenül mondtuk el — nem védelmünket, mert erre nem szorultunk, de az indokokat, melyek korábban bizalmatlanná tettek Balogh Jánossal szemben és ma meg arra az elhatározásra bírnak, hogy jelölését helyesljük.

De nekünk ez nem elég. Fel akarjuk és fel fogjuk deríteni azokat az okokat is, melyek viszont a demagóg főkolomposokat vagy gyűlölettel töltik el iránta, kit azelőtt bálványoztak; rá fogunk mutatni annak a gyűlölségnek a tisztátalan forrására, mely árulónak bélyegez mindenkit, aki —

függetlenségi 48-as politikai párti — a Balogh János jelöltetése érdekében nyíltan fellépni bátor.

A város zsirján elődő, kitarított Szentesi Lap, az ő Pálfordulásukat Balogh János ellen azzal igyekszik magyarázni, hogy Balogh elvesztette a jogot az ellenzéki polgárok bizalmára.

Az előző számban megmagyaráztam, miért? — Mert áruló lett az elveken. Sőt gyanúsítja azzal is, hogy vak eszköz volna a vármegyei hatalom kezében, e hatalom titkos céljai istapólsára.

Mi csak egyre kérjük Szentés város értelmes polgárságát és városi képviselőit.

Keressék fel azt a kitarított ujságszerkesztőséget és kérdezzék meg tőle: feleljen egyenesen, becsületesen, nyilvánosan és magyarázza meg: mi által játszott a Balogh János az ellenzéki polgárok bizalmát? Miben lett áruló az országos függetlenségi 48-as elveken? Minő titkos céljai lehetnek a vármegyei hatalomnak, amelyek kivételében Szentés város polgármesterének a támogatására kell szorulnia?

Mert vádat, általánosságban nagyon könnyű valakire rádobni. Ehez nem kell egyéb, csupán egy kis szemtelenség, egy kis vakmerőség és jó adag rosszakarat. Csakhogy okos ember, ha ki valakit így vádol, meg is követeli, hogy tessék határozott alakot adni a vádnak, tessék nyíltan megmondani, megmagyarázni: miért áruló ez, miért megbízhatatlan amaz, micsoda titkos gonosz szándéka van a harmadiknak?

Hát nagyon kérjük, kérdezzék meg ezt a kitarított ujságszerkesztőségtől. Hiszen csak három rövidke, de a helyzetből önként következő kérdés ez.

Az a város zsirján élő szerkesztőség pedig álljon elő nyíltan a vádjai bizonyítékaival, indokaival, ezt megköveteljük. Mert ha nem teszi, — hát mi nem fenyegetőzünk mint ő, — de tudhatja, hogy ennek dacára is igenis le fogjuk mi leplezni a valót és megadjuk a magyarázatot, mit ő megadni nem merhet.

Ipartestületi elnökválasztás. A szentesi ipartestület a f. hó 21-én tartotta meg újabb elnökválasztó közgyűlését s az alkalommal, ő szótöbbséggel ismét Kanász Nagy Antal lett ez évre elnöknek megválasztva.

Minden további észrevétel nélkül, mint egyszerű napihirt regisztrálhatnánk ezt a tényit; de vannak dolgok, amikkel szükségképpen kissé bővebben kell foglalkoznunk és nem a mi hibánk, ha ez a választás, vagy inkább annak egyéb eseménye szintén e dolgok sorába tartozik.

Iparos-polgártársainknak egyszerűen azt a tanácsot adjuk: ne bízodjanak el, mert most is ebben verte meg őket a saját kezük. Tanácsoljuk nekik továbbá, hogy térjenek e választás fölött napirendre és igye-

kezzenek annál hatékonyabban örködni saját ipari érdekeik fölött, minél nagyobb amodaát az öröm a fölött, hogy most már nagy irányváltozás fog az elnökválasztás folytán az ipartestületnél bekövetkezni; — ami annyit jelent, hogy az ipartestület fel fogják avatni a politikai pártoskodás fészkevé, a demagógia kohójává.

Úgy látszik, hogy ez egy olyan kórságos nyavalya városunkban, amelyen — mint gyerekeknek a fogzásán — minden rétegrek át kell esnie. Most az ipartestületre került a sor, amelyben azonban iparosaink egészséges szervezetét nem féltjük attól, hogy az erkölcsi métey valami nagyon megfogná őket feküdni. Kigyógyulnak rövidesen a betegségből, bennük az erkölcsi nyavalyák jelentősebb kárt tenni nem fognak s így ezzel nincs miért tovább foglalkoznunk.

Egy más momentum azonban leköti a figyelmünket és ezzel foglalkoznunk kell, mert ez jelentékeny erkölcsi momentum.

Kanász Nagy Antal a f. hó 18-án a következő levelet intézte hozzánk:

„Tekintetes szerkesztő úr!

Mindenekelőtt fogadja őszinte köszönetem azon szíveségért, hogy a multkor Tekintetes Balázsovits Norbert főgimnáziumi tanár úrhoz intézett nyílt levelém b. lapjában közölte, felkértem ezúttal is, hogy ezen mellékelt levelém becses lapja legközelebbi számában közzétenni sziveskedjék.

Magamat zárvék jóindulatába ajánlva, vagyok

Kanász Nagy Antal.”

Hát mi 19-én közreadtuk a Kanász Nagy Antal levelét, aminthogy lapunkat sohasé szoktuk elzárni közérdekű dolgok elől. Olvashatta mindenki.

Abban a levélben Kanász Nagy Antal azt írja Varga Béni szeretett iparos-társa és kedves barátjának, hogy értesült arról, miszerint az ipartestületi elnökségre iparostársai ismét őt jelölték, azonban e megtiszteltetés előlezuáltal is kitér, és jelleme következő irányához képest elhatározásához törhellemül hű marad, mert neki a saját teremtménye: önértetének szentsége és még a győzelem biztos kilátásával se akarja meggyőződését hiú reményeknek feláldozni és önmagával összeütkezésbe jönni. Kijelenti végül még egyszer, hogy az ipartestületi elnökjelölését nem fogadja el.

Ez a nyílt levél megjelent a f. hó 19-én a f. hó 21-én Kanász Nagy Antal elfogadta az ipartestületi elnökséget, amiből jogosan minden okos ember csak azt a végső következtetést vonhatja le, hogy a derek férfi két nap alatt megöngyilkolta saját teremtményét: önértetének szentségét és tragikus összeütkezésbe jött önmagával.

Kanász Nagy Antal nagyon jól ismer bennünket. Alig néhány hónapja tapasztalhatta, a saját maga egy anyagi érdekű kérdésében, hogy mi nyíltan szoktuk megmondani a nézetünket felfelől is, ha valami helytelen dolgot tapasztalunk. Megtettük ezt az anyagi érdekében, mert ez akkor — szerintünk — közérdekekkel volt szoros kapcsolatban.

Nem fogja tehát őt most sem meglepni, ha ezúttal minden tartózkodás nélkül jelentjük ki azt is, hogy a 19-iki nyílt levelét a nálunk — sajnos — egészen otthonossá lett nagyképű farizeuskodásnál egyébrek nem te-

kintjük a történetek után. Mert mi kellő érteke szerint becsülünk ugyan meg minden bizalomnyilvánulást, de hogy az ilyenért cserében valaki 19-ről 21-re, tehát két nap alatt a száját az ellenkező pólussal cserélje fel: ez a mi erkölcsi fogalmunknak nagyon magas.

Iparos polgártársaink pedig ebből sokat tanulhatnak a részben: mi értéke van ma a nyílt leveleknek és — az önérteté szentségének, némeyleknél.

Választói értekezetlet.

A miről lapunk legutóbbi számában hirt adtunk: megvolt Szentés város képviselőinek választói értekezetle a f. hó 20-án, a túl a kurcai tanácskozó teremben.

Tekintve azt, hogy Temesváry Antal képviselő az értekezetletet vásári napra hivta össze és tekintve az épp e delutánon volt kellemetlen időt: a képviselők — mondhatni — szép számmal, mintegy 40-en gyűltek össze ez alkalommal, pártravaló tekintet nélkül úgy, hogy egyenlő arányban voltak jelen, tanácskoznia a teendőket felett, a két pártból.

Örvendetes előjelül tekintjük e körülményt a kijozanodási processzus gyorsabb tempójának; de biztosítéket is látunk ebben arra néve, hogy a jobb szövetkezőse nem lesz csupán meddő kísérlet és a bekövetkező városi tisztújítás gyökeres változást hoz majd a városi közigazgatásba és kiinduló pontja lesz egy reánk derülő jobb korszaknak.

Szebb cselekedettel, a város öszpolgárságára üdvösebb dologgal nem is indulhatna neki a képviselőtestület többsége a nemzeti lét újabb évezerének, mint ha lerázza magáról a demagógia szarnoki bilincseit és szakítva a korrupciónak nálunk lábrakapott azzal a fattyúhajtásával, mely mindég és mindenben az önös, haszonleső magánérdekeket tolja — a pártérek köpenybe burkoltan — a közérdek fölé, végre valahára tisztán a közérdeket, az összeség javát emelik érvényre.

Az első lépés e cél felé megtörtént a f. hó 20-iki értekezetlettel. Bátorság és kitarítás meghozza a többit; mert bár igaz az, hogy ma még sokan vannak, akik nem merik nyíltan megmondani, mennyire elégedetlenek a városi közigazgatás mai rendszerével, mert becsületes nevük sárba hurcolását féltik a demagógiától: az meg viszont kétségtelen, hogy mind többen és többen meritenek bátorságot a mások példájától és nincs messze az idő, amikor a becsületes munka és törekvés teljes diadalt ül az önös, haszonleső demagógián.

Ebből a szempontból üdvözöljük örömmel a bátor kezdeményezőket, kik a f. hó 20-iki pártatlan értekezetlet lehetővé tették, mely lefolyásában a következő volt:

Temesváry Antal, mint összehívó elnök megnyitotta az értekezetletet, üdvözli a megjelent képviselőtársakat és előterjeszti, mi vitte őt rá, hogy a következendő tisztújítás alkalmából nyíltan lépjen fela mai közigazgatási rendszer ellen.

Fejtelenség uralkodik a városnál, adósságot-adósságra halmoznak és rohamosan viszik a várost a vagyoni tönk felé.

Többen intéztek hozzá — úgymond — kérdést az iránt, hogy — ha ő ezeket tudta: miért nem lépett fel már régen a közigazgatási visszaélések ellen? Erre őszintén feleli, hogy nem tudott erről olyan határozottan semmit az utóbbi időki, amikor a sok városi szennyes, a közigazgatási vizsgálat során kaptant. Ezenfölül alkalomszerű se volt ezekkel előhozakodni, míg most, a városi tisztújítással kapcsolatban igenis módunkban van,

változtatni a helyzetet és így idején való, hogy a képviselők akarata megnyilatkozzék.

Első sorban tehát az iránt való nyilatkozásra hívja fel az értekezleten résztvevőket: meg vannak-e elégedve a mai állapotokkal, mert ez esetben fölsőlegessé válik minden akció? — Ha azonban nincsenek megelégedve, ha azt kívánják, hogy különösen a város élén levő személyében változás történjék: az esetben kéri képviselőtársai véleményét a történendőkre, a követendő eljárásra nézve.

Fekete Márton érvekben gazdag beszédben véli ezután szomorú, de igaz képet a város mai helyzetének.

Nem volt az Szentesen, mondá, soha se szokásban, hogy a párturalmat és ebben a magánérdekeket emeljék a közérdek fölé.

Néhány éve csak, hogy ez az átkos szokás lábra kapott, hogy előállnak emberek, akikről jóformán azt se tudni, honnan jöttek, hová valók, akik a közteher-viselésből semmiben sem részesülnek, de annál inkább kiszívják a város zsebjét és fölvetve magukat közbürokrátul elevenek és holtak fölött, lerántanak a sárba minden tisztességet, pusztán, mert a szolgálataukban nem szegődik.

Példákat hoz fel erre. Itt van maga az értekezletet összehívó elnök. Tagja annak a városnál domináló pártnak. De mert elég bátor megmondani, hogy a közérdekeket följe helyezi a pártérdeknek, hát megfenyegetik kicsapattással, belpoklosnak, árulóknak nyilvánítják és megrugdoszák.

Ott van a másik példa: a város országgyűlési képviselője. Nem tudni mi rosszat tett. Nem őt, nem rabolt, nem lopott, nem cselekedett semmit a tisztesség, a becsület ellen; de mert saját egyéni meggőződését meri követni: proskribálták, kimondták rá, hogy pusztulnia, vesznie kell, le kell róla tépni a tisztesség és becsület utolsó foszlányát is.

Ezek nem egészséges állapotok és az a párt, mely ma a városnál csak garázdalkodik s amelynek évek óta nem igen alkalmazkodunk, nem ezt, de a békeességet, a a közjólét előmozdítását ígérte, mikor korlátlan hatalomra került.

Nem lehet, nem szabad tisztességes polgároknak, kik itt születtek, kiknek már eljű is e föld rögebe hullattak becsület munkájuk veritékét — eltűnünk azt, hogy itt tovább is ilyen elemek ürökdjanak fölöttünk, akiknek minden törekvése csak az, hogy minél többet harácsolhassanak el a maguk zsebébe a közgyűnyből. És örvendetes jelenség az, hogy éppen azoktól indult ki a helyzet változtatására a mozgalom, akik eddig vakon követték a kétes egzisztenciákat minden törekvésükben.

Egyelőre nem tesz semmi pozitív indítványt; de konstatalja, hogy az értekezleten megjelentek egyértelműen óhajtik a dolgok jobbra fordulását.

Cicatricis Lajos dr. — az elmondottak után röviden végezhet s csak egy lépéssel megy el tovább, amikor határozott indítványt is tesz.

Ezt megelőzően azonban három főcsoportba sorolja: miért érzi ő a mai helyzetet tarthatatlannak?

Elsőző is tarthatatlan az pénzügyileg. Ha valaki, ő ismeri a város mai anyagi helyzetét. Adósság adósságra halmozódik. A múlt évi 30000 frtos kölcsönt még azon év bevételéből ígérték visszafizetni, de nemcsak, hogy egy krajcárt se fizettek eddig vissza, sőt már ez évben is vettek fel újabb 7000 frt kölcsönt, amivel azonban az ez évi hiány még koránt sincsen fődözve, mert elköltötték a bérföldök 1897 évi haszonbérét is, ezenfölül már az év lejelén 9000 frtot haladó összeget kértek előlegül a vasútjövendelemből. Mindez olyan hiányokat fog eredményezni, amiket apró-cseprő kölcsönökkel befoltozni nem lehet. Persze, e kölcsönöket csaknem minden esetben a képviselőtestület előzetes tudta és beleegyezése nélkül vették fel.

A második momentum az, hogy a mai polgármester nem képes a közgyűléseken előgálatlanul elnökölni. Az elnöki székből befolyásolja a közgyűlés elhatározásait; elvonja a szót az ellennézeten levőkől; hatá-

rozatokat mond ki, minden szavazás nélkül, szóval, nem képes a pártokon fölülemelkedni, ami pedig kötelessége volna és ő veri a képviselők fejébe az igazságokat, a maga szája ize szerint, a helyett, hogy engedné a véleményeket a tanácskozás során önállóan kifeírni, formálódni.

A harmadik momentum az, hogy a polgármester ma nem ellenőrző közege a tisztviselő-testületnek és ilyen ellenőrzést gyakorolni képtelen is. Ma minden egyes hivatalban kényre az történik, amit az ott bentülő tisztviselő tenni akar. Ez eredményezi a teljes fejetlenséget, a kötelességek teljesítésének bűnös elhanyagolását.

Ezek a momentumok követelik a rendszerváltozást a városi kormányzás fejének személyi változásában és ő erre nézve teszi meg indítványát, amikor ajánlja, hogy az értekezlet B a l o g h Jánosot léptesse fel polgármesterjelöltnek.

Egyhangú éljenzés kísérte ezt az indítványt, melyet Szőke István is magáévá tett azzal, hogy küldöttséget menjen az értekezletből B a l o g h Jánoshoz, neki a jelöltséget felajánlani és őt annak elfogadására felkérni.

„Menjünk el mindnyájan!” hangzott mindenfelől; de aztán behatóbb eszmecsere után abban történt megállapodás, hogy egy 14 tagú küldöttséget választottak, mely B a l o g h Jánosnak a jelöltséget felajánlja.

Egyuttal megválasztották a végrehajtó bizottságot is, melynek dolga lesz, a siker érdekében a kellő akcióit megindítani és a választási harcot intézni.

Ezzel az értekezlet, igen lelkes hangulatban, véget ért.

Ujdonságok.

Szentes, 1896. április 23.

— **Lejáró pályázatok.** A városi általános tisztújításra meghirdetett pályázatok határideje a f. hó 25-én, szombaton délután 5 órákor jár le. Ekkorra adandók be a pályázati kérvények az alispáni hivatalnál. Felhívjuk e körülményre a pályázni akarók figyelmét azzal, hogy a pályázati hirdetmény értelmében, a később beadott kérvények figyelembe nem vehetők.

— **Iparosaink a kiállításon.** Legújabbban Zsoldos János nőszabónak a milleniumi kiállításra készült magyar női diszruháját volt alkalmunk megtekinteni, mely a maga nemében igen szép és bizonyára egyik feltűnő tárgya lesz a kiállítás ipari osztályának. Virágos selyem szövet a magyar szabású szoknya, melyhez igen izléses vállfűző (pruszlik), lange szövetű ingváll, magyaros aranycsipke-főkötő és panyókára vetett hatyáprémes magyar női mente járul, hogy azt teljes öltözkékké egészítse ki. Az egész öltözet igen izlésesen, harmonikusan van kiállítva és dicséretre válik mesterének. **Vida Szűcs** Dániel, **Kölbér Ferenc**, **Kohlmann Antal** és **Ibolya Károly** együttesen készült kiállítási tárgyai szintén elkészültek már és a mesterek közszemlére állították ki készítményeiket. Ezek közül egy fődéles és ruganyos fetón és egy könnyű igás kocsi megtekinthetők a f. hó 24-én délután 5 óráig **Kölbér Ferenc** kárpitosnál III. tized 167. sz. házban; egy kivágott oldalú könnyű natúrkozi pedig megtekinthető ugyanezen határidőig **Kohlmann Antal** nyerges és kárpitos I. tized 493. sz. alatti lakásán. E tárgyakat szombaton indítják útnak a kiállításra s így ajánljuk az itthon való megtekintésüket az érdeklődőknek.

— **Bankett a főispán tisztelőre.** A polgári olvasókör f. hó 25-ki társasvacsorája iránt, melyet **Vadnay Andor** dr. főispán tisztelőre, a kör tiszteletbeli taggá történt

megválasztása és az erről szóló diszokmány átadása alkalmából rendeznek — olyan érdeklődés mutatkozik városunk minden társadalmi rétegében, hogy ez a bankett bizonyára minden tekintetben egyike lesz a legsikerültebbeknek. A kör tagjai figyelmét felhívjuk arra a körülményre, hogy a jelzett napot, tehát szombaton délután fél 6 órakor minél nagyobb számban gyülekezzenek össze a körhelyiségben, miután a disz-okmány átadására 6 órakor hívja meg a főispánt az erre kirendelendő küldöttség. Maga a társasvacsora pedig esti fél 8 órakor kezdődik.

— **A tranzverzális műút szentes-szt.-mártoni szakaszán** serényen folynak ismét a munkálatok, mik különben a folytonos esőzésben sem szüneteltek egészen. A kis munkásvasút szállítja ki a tört kö- és kavicsanyagot a szakaszokra s a napokban már az óriási gözhengerek is megérkeztek, mikkel makadammá préselik az útburkolatot, hogy az szinte egy darab kőből kiöntöttnek tetszik. A Szentes belterületére eső átkelési szakasz kockaköburkolásához a f. hó 21-én érkezett meg az első köszállítmány a tarcali állami kőbányából és a munkára felügyelő állami mérnök számítása szerint, ez a szakasz június hó folyamán egészen ki is lesz kövezve.

— **Vasúttások előléptetése.** A m. kir. államvasútnál történt tavaszi előléptetések hírére a napokban közölte a hivatalos lap. A szentesi vasútállomás három tisztviselője szerepel az előléptetési listában: **Schira Mihály** állomásfőnök, aki az V. rangosztály 2-ik fokozatából az 1-sőbe lépett elő, **Erdős Ferenc** személypénztáros, előlépett a VI. rangosztály 3-ik fokozatából a 2-ikba és **Paksz Gyula** eddig volt raktárnok, akit főraktárnoknak neveztek ki.

— **Bezárt iskola.** A kanyaró mind nem enged, egyre rettegésben tartja a gyermekvilágot és a szüléket s a rendőri iktatóban egymást érik az újabb és újabb megbetegülésekről szóló jelentések. Az izraelita elemi népiskolában eddig 7—8 gyermek lett betegje a kanyarónak és ez a szám egyre növekedőben van. **László Vilmos** dr. a f. hó 22-én tartott az iskolában orvosrendőri vizsgálatot, aminek eredményeként az iskolát pár hétre hatóságilag bezáratta és a legszigorúbb fertőtlenítést elrendelte.

— **Nem lesz fegyvergyakorlat.** Így tavasz idején szokás a szabadságot honvédek 13 napi fegyvergyakorlatra behívni s erre nézve a katonai ügyosztálynál már meg is történtek az előintézkedések. A b. gyulai honvéd hadkiegészítő parancsnokság azonban táviratilag azt az örömhírt küldte meg, hogy nem lesz az idén a szokásos fegyvergyakorlat s így az e célra május elsejére behívott honvédek itthon maradhatnak.

— **A vasút halottja.** A f. hó 20-án, az állomásnál kivül dolgozó munkások egyike hírül vitte az állomásfőnöknek, hogy kint a sinter mentén egy 14 évesnek látszó fiú véres teste fekszik a pályatest mellett elhelyezett útépitési kőkupacok egyikénél. A főnök behozatta a véres tetemet a pályaudvarra és nyomban értesítette az esetről a rendőrséget, mely a vizsgálat folytán megállapította, hogy a holttest **Dobosi Ferenc**nek egyike, aki akkor megszóktat cselédje, **Kormány Péter**. Hogy a fiú miként került a vasút kerekei alá, melyek fején ejtettek a velőig ható sebet: nem lehet megállapítani. Valószínű, hogy a kőkupac mellett húzódt meg, ott elnyomta az álom és csak a gyorsan közeledő vonat dűbörgésére neszelt fel s kapta fel a fejét, de ideje már nem volt a veszedelem elől menekülni. A fiú hulláját be szállították a városi kórházba.

— **Jóságveszedelem.** A rendőrséghez érkezett hivatalos állatorvosi jelentés szerint **Berkes János** derekegyház-öldel és **Sóos István** veresgyházi tanyáján járványosan lépett fel a sertésorbán s eddig az előbbi he-

lyen 10 drb., az utóbbin pedig 8 drb. sertés hullott el a veszedelmes nyavajában. A hatóságai óvintézkedéseket úgy a tanyák fertőtlenítésére, mint zár alá vételére fogantatották.

— **Női kézimunka-kiállítás.** A női kézimunka egyik passionátus művelője, pártfogója, H a n k i s s Károlyné úrasszony, az evangélikus nőegylet érdemes elnöke — amint értesülünk, — nagyszabású családi kézimunka-kiállítást rendez a lakásán. A kiállításról eddig közelebbi adatok tudomására nem jutottunk.

— **Munka közben.** Építkezéseknél gyakran megesik a gondatlanságból vagy mulasztásból származó baleset, mely nem mindig szerencsés, sőt a legtöbb esetben végzetes kimenetelű szokott lenni. Ilyen baleset történt a f. hó 20-án K á l m á n Gergely III. tizedbéli házában lebontási munkája közben is, mikor egy összemólo fal S z a b ó Imre munkást a lábáról leütötte. L á b o s Endre dr. kerületi orvos hivatalos jelentése szerint, ez a baj előbb jelentéktelennek tetszett; most azonban, valószínűleg a zúródás és rázkódtatás következtében hashártya-gyulladás fejlődött ki a szegény munkásnál, mely lefolyásában végzetessé válhat.

— **Vásár.** Fődeákon a f. évi május hó 2-án és 3-án lesz a tavaszi országos vásár megtartva.

— **Személytelen személyi hír.** S i m a Ferenc a tápéi kerület elv h ú orsz. képviselője s szabadalmazott érényecsősz, bár hosszabb időre tehetne volna, csak pár napra rándult fel Budapestre. Ellenben P i n t é r Gyula Szentes adott nagy fia és S i m a Ferenc kebelbarátja lemondott a felrándulás gyönyöréről és itthon ragadt az ágyban, melynek szalmáját T e m e s v á r y-l á z b a n nyöge nyomja.

Hamisított fekete selyem. Egészsünk el egy kis mintát a venni szándékoló selyemből, és a hamisítás rögtön kiderül. Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely ziroszínű szalonnás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (mintohgy rostszálai a festéanyagtól telítetten tovább izannak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggömbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Heeneberg G. (cs. és k. udvari szállító) se-lyemgyára Zürichben,** házböz szállítva postaber és vámentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyöz való, akár egész végeket valódi selyem szövetből. Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. (5)

Irodalom.

A **Vasárnapi Ujság** április 19-iki száma 28 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »Holdházi János» (arkképpel). Thewrewk Istvántól. »Az Adrián» Költemény Széchy Károlytól. — Regénytár: »Zuidorék» Regény. Irta Gyarmathy Zsigáné (Neogrady Antal rajzaival). — »Senki fia.» Regény Verne Gyulától (az eredeti francia kiadás illusztrációival). — »Győri Mike.» Rajz a régi diákteléből. Irta dr. Závori Sándor. — Az egyiptomi nőkről (15 képpel, eredeti egyiptomi fényképek után). Dr. Körösi Lászlótlól. — »Az országos magyar iskolaegyesület »Andrássy érme«. (Képekkel). — »A század-vegi leányok« (a Nemzeti Színház udjonsága) Szűry Dénestől. — A tavaszi divatóról (divatképpel). — »Veres Pálné« (képekkel) Mikszáth Kálmántól. — Az ezredéves kiállítás (képekkel) Morelli Gusztáv tanár metszetei után). — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok.

KÖZGAZDASÁG.

Gabonatözsde. (Bpest, ápril. 21.) A mai gabonauzlet menete igen bággyadt volt. B ú z a b a n mérsékelte volt a kínálat, ellenben a malmok is korlátozt vételkedvet tanúsítottak, minél fogva elbággyadt az irányzat. A forgalom csupán 14.000 métermázsára tette, mely 21/2

kkal alacsonyabb árákon kelt el. Leginkább a tiszavidéki, pestmegyei és bánágyi fajokat vették, míg idegen áru nem volt forgalomban. Legnagyobb ár 740 frt volt, melyen a 83 kilós tiszavidéki árut fizették, míg legacsonyabban, 6,85 frton, egy tétel 77,2 kilós becskeréki kelt el. R o z s változatlan, elkelt néhány waggon 6,40—6,47¹/₂ frton helybéli paritásában. A r p á b a n a l g volt az üzlet. Z a b csendesebb, mintegy 700 mm. kelt el 6,35—6,57¹/₂ frton, szin és tisztaság szerint. T e n g e r i igen lanyha és az árák 3,90—4.— frt közt ingadoznak.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. Mátéfyi Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Csongrádvármegye közig. biz. h. elnökétől,
377. k. i. 1896.

Hirdetmény.

Csongrádvármegye közigazgatási bizottsága az 1896. évi január hó 21-én kelt 88. számú határozattal, a szeged-budapesti törvényhatósági közüt Kistelek község előtti 23-056—24-596 km. közti 1540 m. hosszú szakaszának agyagolás általi helyreállítását 1144 frt 47 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1896. évi május hó 6-ik napjának d. e. 10¹/₂ órájára a vármegye alispáni hivatalában Szentesen tartandó zárt írásbeli ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentbéli munkálatok vegrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előírt 5⁰/₁₀-nyi az az 58 frt bántépénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 10 órájáig az alispáni hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó művelet, általános és részletes feltételek, az alispáni hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Szentesen, 1896. évi ápril. 21.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán,
közig. biz. h. elnöke.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziser ellentáll az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzöléseszköz alkalmazatik küszvényél, csúznál, tagszaggatásnál és megüheleknél és az orvosok által bedörzölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igaz népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; foraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten.

Bevásárlás alkalmával igen óvatossak legyünk, mert több kisebbbértűk utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utatisa vissza.

Richter F. Ad. és társa, eszáz. és kir. udvari szállitók, Rudolstadt (Thüringia).

Főnyeremény
esetleg
500.000 márká.

Szerencse-jelentés!

A nyereményekért
az állam
kezeskedik.

Meghívás a Hamburg állam által biztosított nagy pénzsorsolás
nyeremény-eselyeiben való részvételre, melyben

10 millió 746,990 márkát okvetlenül nyerni kell.

Ez előnyös pénz-sorsolás nyereményei, mely tervszerűen csupán 112.000 sorsjegyet tartalmaz, a következők:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500,000 márká.

Dij	300,000 márká	46 nyeremény . . .	5000 márká
1 nyeremény . . .	200,000 „	106 „	3000 „
1 „	100,000 „	206 „	2000 „
2 „	75,000 „	782 „	1000 „
1 „	70,000 „	1348 „	400 „
1 „	65,000 „	42 „	300 „
1 „	60,000 „	183 „	a 200 és 150 „
1 „	55,000 „	35327 „	a 155 „
2 „	50,000 „	8961 „	a 134, 104 és 100 „
1 „	40,000 „	9249 „	a 73, 45 és 21 „
3 „	20,000 „		
21 „	10,000 „		
		Összesen: 56,240 nyeremény.	

Az első osztályú főnyeremény 50,000 márká, mely a második osztályban 55,000 márká a harmadikban 60,000, a negyedikben 65,000, az ötödikben 70,000, a hatodikban 75,000, a hetedikben 200,000 márkára emelkedik és a díjjal, 300,000 márkával együtt esetleg 500,000 márkát tehet ki.

Az első húzásra, mely hatóságilag van megállapítva:

18—5

egy egész eredeti sorsjegy ára csak 3 frt 50 kr.

egy fél „ „ „ „ 1 „ 75 „

egy negyed „ „ „ „ — „ 90 „

Minden résztvevőnek azonnal a megtörtént húzás után, külön felhívás nélkül megküldöm a hivatalos sorszámszáj jegyzéket.

Sorsolási terv az államcimerrel, melyből a betétek és a nyeremény-felosztás a hét osztályban előre megtudható, díjtalanul küldetik.

A nyeremények kifizetése és szétküldése, közvetlenül tőlem történik az érdekeltekhez, teljes értékben és a legnagyobb titoktartás mellett.

==== Megrendeléseket postautalvánnyal vagy utánvétellel kérek eszközölni. =====

Megrendelésekkel tehát mindenki, a közeli húzásra való tekintettel azonnal, de legkésőbb

a f. évi április 30-ig bizalommal forduljon:

Heckscher József bank- és váltó-üzletéhez, Hamburgban.